

Tiistai 27. syyskuuta 2011

41. toistaa, että monitasohallinnon mekanismit ja kumppanuuden periaate ovat avainelementtejä operatiivisten ohjelmien tehokkuuden ja korkean hyödyntämiskyvyn kannalta; kehottaa jäsenvaltioita toissijaisuusperiaatetta ja jäsenvaltioiden institutionaalista itsemääräämisoikeutta kunnioittaen johdonmukaisesti vahvistamaan kumppanuus- ja avoimuusperiaatetta, kun ne laativat ja panevat operatiivisia ohjelmia täytäntöön, ja ottamaan alue- ja paikallistason sekä kansalaisyhteiskunnan alusta lähtien tiiviisti, täysin ja pysyvästi mukaan investointipainopisteiden määrittelyyn ja suunnitteluun operatiivisten ohjelmien laatimisen kaikissa vaiheissa, sekä niiden täytäntöönpanossa ja arvioinnissa;
42. pyytää komissiota käymään avoimempaa keskustelua suunnitelluista toimenpiteistä rakenne- ja koheesiorahastojen varojen hyödyntämisen nopeuttamiseksi; ehdottaa tässä yhteydessä, että alueiden komiteaa voitaisiin pyytää antamaan vuosittain lausunto hyödyntämiskyvystä kaikissa jäsenvaltioissa;
43. kehottaa komissiota varmistamaan, että Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanoa kaikissa jäsenvaltioissa tuettaessa koheesio politiikalla vähennetään alueiden ja mikroalueiden välisiä eroja, siinä otetaan huomioon syrjäisimpien seutujen erityistarpeet ja sillä edistetään EU:n harmonista kehitystä, ja tätä varten myös hyväksymään lisää välineitä ja aloitteita niillä aloilla, joilla ollaan vielä kaukana unionin vaatimuksista;
44. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioille.

Euroopan katastrofiapu: pelastuspalvelun ja humanitaarisen avun rooli

P7_TA(2011)0404

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. syyskuuta 2011 aiheesta "Kohti parempaa Euroopan katastrofiapua: pelastuspalvelun ja humanitaarisen avun rooli" (2011/2023(INI))

(2013/C 56 E/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 196 artiklan, jonka mukaan "unioni kannustaa jäsenvaltioita keskinäiseen yhteistyöhön niiden järjestelmien tehostamiseksi, joilla on tarkoitus ehkäistä ennalta luonnon tai ihmisen aiheuttamia suuronnettomuuksia ja suojautua niiltä",
- ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 122 artiklan,
- ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 222 artiklan (yhteisvastuulauseke), jonka mukaan unioni ja sen jäsenvaltiot toimivat yhdessä yhteisvastuun hengessä, jos jäsenvaltio joutuu terrori-iskun taikka luonnon tai ihmisen aiheuttaman suuronnettomuuden kohteeksi,
- ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 23 artiklan,
- ottaa huomioon vuonna 1994 esitetyt ja vuonna 2001 tarkistetut Oslon suuntaviivat, jotka koskevat ulkomaisten sotilaallisten voimavarojen ja ulkomaisen pelastuspalvelun käyttöä katastrofitoimien yhteydessä,
- ottaa huomioon yhteisön humanitaarista apua koskevan konsensuksen, jonka Euroopan unionin neuvoston puheenjohtaja, Euroopan parlamentin puhemies ja Euroopan komission puheenjohtaja allekirjoittivat 18. joulukuuta 2007,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentille ja neuvostolle 26. lokakuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Kohti parempaa Euroopan katastrofiapua: pelastuspalvelun ja humanitaarisen avun rooli" (KOM(2010)0600),

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- ottaa huomioon Euroopan parlamentille ja neuvostolle 5. maaliskuuta 2008 annetun komission tiedonannon "Euroopan unionin katastrofivalmiuksien lujittaminen" (KOM(2008)0130),
 - ottaa huomioon toukokuussa 2006 annetun Michel Barnier'n EU:n pelastuspalvelujoukkoja käsittelevän kertomuksen "For a European civil protection force: Europe aid",
 - ottaa huomioon 14. joulukuuta 2010 annetut neuvoston päätelmät, joissa suhtaudutaan myönteisesti 26. lokakuuta 2010 annetussa komission tiedonannossa esitettyihin tavoitteisiin, joiden avulla pyritään paremmin ennakoitavaan, tehokkaampaan, johdonmukaisempaan ja näkyvämpään Euroopan katastrofiapuun,
 - ottaa huomioon neuvoston joulukuussa 2007 esittämät päätelmät, joissa kehoitetaan komissiota käyttämään mahdollisimman tehokkaasti yhteisön pelastuspalvelumekanismeja ja vahvistamaan jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä,
 - ottaa huomioon pelastuspalvelun rahoitusvälineen perustamisesta 5. maaliskuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/162/EY, Euratom ⁽¹⁾ sekä yhteisön pelastuspalvelumekanismien perustamisesta 8. marraskuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/779/EY, Euratom ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin nopeiden avustustehtävien valmiuksien luomisesta 14. joulukuuta 2010 ⁽³⁾, Haitin äskettäisestä maanjäristyksestä 10. helmikuuta 2010 ⁽⁴⁾, metsäpaloista kesällä 2009 16. syyskuuta 2009 ⁽⁵⁾, Euroopan unionin katastrofivalmiuksien lujittamisesta 19. kesäkuuta 2008 ⁽⁶⁾ ja tämän kesän luonnonkatastrofeista 4. syyskuuta 2007 ⁽⁷⁾ antamansa päätöslauselmat,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä kehitys-yhteistyövaliokunnan ja ulkoasiainvaliokunnan sekä aluekehitysvaliokunnan lausunnot (A7-0283/2011),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita uhkaavat monet riskit, kuten esimerkiksi maanjäristykset ja tsunamit, tulipalot ja metsäpalot, tulvat ja maanvyöryt, teollisuus- ja ydinonnettomuudet, terrori-iskut, luonnonkatastrofit ja suuret pandemiat; ottaa huomioon, että tällaisten unioniin, sen kansalaisiin ja muihin maihin ja alueisiin ympäri maailmaa vaikuttavien luonnonkatastrofien ja ihmisen aiheuttamien katastrofien määrä on kasvanut huomattavasti ja ne ovat olleet entistä vakavampia, mistä on osoituksena äskettäin Japanissa sattunut maanjäristyksen, tsunamin ja ydintuhon yhdistelmäkatastrofi, ja että ihmishenkien menetysten sekä taloudellisten, sosiaalisten, ympäristöön liittyvien ja kulttuuriperintöä koskevien vahinkojen määrä on noussut vastaavasti; katsoo, että emme voi sulkea pois mahdollisuutta, että tällaisia ennakoimattomia ja kooltaan ennustamattomia tapahtumia voi esiintyä milloin tahansa, jolloin Euroopan katastrofiapu olisi erittäin käytännöllinen vaihtoehto kansallisen kapasiteetin kuormituksen ollessa mahdollisesti ylärajoillaan;
- B. katsoo, että äärimmäinen kuivuus ja metsäpalot ovat yleistyneet ja pahentuneet Euroopassa, minkä vuoksi asiaa koskevaa tieteellistä tutkimusta on kehitettävä edelleen, jotta voidaan parantaa riskien arviointimekanismeja, ennaltaehkäisyyn liittyviä järjestelmiä sekä näiden ilmiöiden torjumista;
- C. katsoo, että ilmastonmuutoksen kiihtyminen ja luontopääoman väheneminen lisäävät aiempaa useammin esiintyvien ja voimakkaampien luonnonkatastrofien todennäköisyyttä entisestään;

⁽¹⁾ EUVL L 71, 10.3.2007, s. 9.

⁽²⁾ EUVL L 314, 1.12.2007, s. 9.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0465.

⁽⁴⁾ EUVL C 341 E, 16.12.2010, s. 5.

⁽⁵⁾ EUVL C 224 E, 19.8.2010, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL C 286 E, 27.11.2009, s. 15.

⁽⁷⁾ EUVL C 187 E, 24.7.2008, s. 55.

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- D. panee merkille, että ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) osapuolet tunnustivat vuonna 2008 katastrofien aiheuttamien riskien vähentämisen ja ilmastonmuutoksen välisen yhteyden Balin toimintasuunnitelmassa;
- E. toteaa, että vuonna 2010 ilmastonmuutosta koskevaan YK:n puitesopimukseen liittyvässä, Cancúnissa sovitussa ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevassa toimintakehyksessä tunnustettiin virallisesti, että katastrofiriskien vähentäminen on keskeinen tekijä ilmastonmuutokseen sopeutumisessa, ja siinä kannustettiin hallituksia harkitsemaan sopeutumistoimien yhdistämistä Hyogon toimintakehykseen;
- F. katsoo, että viimeaikaiset tragediat, kuten Haitin maanjäristys ja Pakistanin tulvat, ovat osoittaneet, että tärkeimmät EU:n käytettävissä olevat katastrofivasteisiin vastaamiseen tarkoitetut välineet (humanitaarinen apu ja EU:n pelastuspalvelumekanismi) ovat olleet hyvin toimivia siinä tarkoituksessa, johon ne on suunniteltu, ja olosuhteet huomioon ottaen, mutta että EU:n tuen kokonaisuuden kannalta on välttämätöntä edelleen vahvistaa Euroopan unionin katastrofitoimien koordinoitua sekä unionissa että sen ulkopuolella, ja parantamisen varaa on edelleen tehokkuudessa, johdonmukaisuudessa ja näkyvyydessä;
- G. toteaa myös, että useiden kriisien ja erityisesti 26. joulukuuta 2004 iskeneen tsunamin yhteydessä on tullut esiin monia ongelmia siltä osin, että unionin tasolla puuttuu järjestelmällisiä malleja ja menettelytapoja riskeihin vastaamiseksi; toteaa lisäksi, että unionin toimilla ei ole riittävää näkyvyyttä niiden koko laajuuteen nähden;
- H. ottaa huomioon, että erilaisia järjestelyjä, joissa edellytettiin jäsenvaltioiden ennalta määrittämiä sekä EU:n rahoittamia voimavaroja, on testattu menestyksekkäästi Euroopan parlamentin käynnistämässä pilottiohjelmissa ⁽¹⁾;
- I. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti on johdonmukaisesti kehottanut komissiota esittämään sääntöehdotuksia EU:n pelastuspalvelujoukkojen luomisesta siten, että kunnioitetaan kaikilta osin toissijaisuusperiaatetta ja täydennetään näin ollen jäsenvaltioiden toimia SEUT:n 196 artiklan mukaisesti;
- J. toteaa, että SEUT-sopimuksen 222 artiklan yhteisvastuulauseke velvoittaa jäsenvaltiot auttamaan toisiaan luonnonkatastrofin tai ihmisen aiheuttaman katastrofin sattuessa EU:n alueella;
- K. katsoo, että välitön koordinoitua, johdonmukaisuus ja viestintä EU:n sisällä ja kansainvälisten toimijoiden kanssa on ratkaisevan tärkeää; katsoo, että paikalla tapahtuva unionin tämänhetkinen koordinoitua, johon liittyy useita ryhmiä ja erilaisia komentoketjuja, aiheuttaa väistämättä toimien päällekkäisyyttä ja käy kalliiksi, mitä tulee henkilöresursseihin, koordinoitua ja tehokkuuteen; katsoo, että talous- ja rahoituskriisin yhteydessä Euroopan unionin on kehitettävä suojelujärjestelmä, joka perustuu olemassa olevien voimavarojen vastavuoroiseen käyttöön ja rationalisointiin ilman, että kokonaiskustannukset kasvavat;
- L. panee merkille, että Japanin äskettäisen katastrofin johdosta Japanin hallitus on pyytänyt Euroopan unionia muodostamaan yhden supistetun pelastuspalveluryhmän antamaan apua sen sijaan, että lähetettäisiin useita eri jäsenvaltioiden pelastuspalveluryhmiä eri aikaan; toteaa, että toiminnan koordinoitua vahvistaminen tämän katastrofin yhteydessä on antanut mahdollisuuden parantaa EU:n tukea kokonaisuudessaan sen kustannustehokkuuden, johdonmukaisuuden ja näkyvyyden kannalta;

⁽¹⁾ Mainittakoon erityisesti pilottihanke jäsenvaltioiden välisen yhteistyön tehostamiseksi metsäpalojen torjunnassa (2008) sekä EU:n nopeita avustustehtäviä koskeva valmistelutoimi (2008–2010).

Tiistai 27. syyskuuta 2011

- M. ottaa huomioon, että EU:n tason poliittinen johdonmukaisuus eri toimielinten tehtävien tapauksessa on varmistettava estämättä tai hidastamatta katastrofiapuoperaatioita ja että koordinointi olisi rakennettava käytössä olevien järjestelmien varaan ilman, että luodaan uusia rakenteita;
- N. katsoo, että katastrofien estäminen ja niihin valmistautuminen pitäisi valtavirtaistaa kehitysyhteistyöhön liittyvässä politiikassa ja siihen liittyvissä suunnitelmissa ja ohjelmissa, jotta voidaan käsitellä joitakin katastrofien syitä;
- O. katsoo, että on kehitettävä tosiaikaista ennaltaehkäisyä kaikissa vaiheissa, kuten valvonnassa ja myös satelliittivalvonnassa, varhaisvaroitusten antamisessa, hälytyksissä ja tämän jälkeisessä toiminnassa sekä mahdollisesti vaarassa olevan väestön auttamisessa;
- P. panee merkille, että EU tukee YK:n ja erityisesti YK:n humanitaarisen avun koordinaatioyksikön keskeistä roolia kolmansissa maissa annettavan kansainvälisen avun koordinoinnissa;
- Q. katsoo, että kaikki vaaratekijät huomioon ottava integroitu eurooppalainen linjaus, jolla pyritään reagoimaan kriiseihin kaikissa niiden vaiheissa, on tehokkain strategia katastrofien torjumiseen; katsoo, että tähän menettelyyn on yhdistettävä suuronnettomuuksien ennaltaehkäisy (vaikutusten lieventäminen ja riskien vähentäminen mukaan lukien), hätätilanteisiin varautuminen, niihin reagointi ja niistä toipuminen kestävän kehityksen laajassa kehyksessä; pitää hyvin tärkeänä, että toteutetaan toiminnalliset välineet, kuten toimintasuunnitelma ja riskien ehkäisy (mikä käsittää viitemenettelyt ja suunnittelutyökulut); pitää myös tärkeänä, että Euroopan unionissa aloitetaan todelliset investoinnit riskien estämiseen ja ennakkointiin, ja katsoo, että EU:n pitäisi noudattaa yhtä kunnianhimoista menettelyä katastrofien estämisessä ja niihin valmistautumisessa kuin niihin vastaamisessakin;
- R. toteaa, että solidaarisuusrahaston perustamisesta annettu asetus sisältää ennakkoehtoja, jotka haittaavat ja viivästyttävät rahaston käyttöä tietyissä katastrofitilanteissa ja jotka liittyvät erityisesti hyväksyttävien menojen suuruuteen ja tyypeihin samoin kuin määräaikojen ja menettelyjen joustamattomuuteen;
- S. toteaa, että kriisin aikana on välttämätöntä, että avustusryhmät saavat tarkkoja tietoja mahdollisimman nopeasti, jotta voitaisiin jakaa kaikkein välttämättöimpiä tarvikkeita, varusteita ja voimavaroja; katsoo, että televiestintä on sen vuoksi kriisinhallintaketjun tärkein lenkki;
- T. toteaa, että kriisitilanteissa perinteisten viestintäyhteyksien ja -välineiden kapasiteetti voi olla riittämätön tai ne voivat tuhoutua;
- U. ottaa huomioon, että komissio ja jäsenvaltiot ovat jo tunnustaneet unionin avaruuspolitiikan hyödyllisyyden ja myönteiset vaikutukset, joita komission käynnistämä, satelliittitietojen käyttöön perustuva ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuinen GMES-seurantaohjelma sekä ohjelman käytännön soveltaminen pelastuspalvelussa ja myös hätäapukeskuksessa ovat tuoneet;
1. suhtautuu myönteisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettuun komission tiedonantoon "Kohti parempaa Euroopan katastrofiapua: pelastuspalvelun ja humanitaarisen avun rooli" ja siihen sisältyviin tavoitteisiin; korostaa, että tiedonannossa esitettyjä ehdotuksia olisi tarkasteltava lähemmin, jotta voidaan täyttää odotukset parannetusta, koordinoidusta, johdonmukaisesta, tehokkaasta, kustannustehokkaasta ja näkyvästä, yhtenäisestä ja kattavasta eurooppalaisesta katastrofiavusta;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

2. korostaa tarvetta rationalisoida ja yksinkertaistaa Euroopan nykyisen katastrofiavun toimintaa ja optimoida käytössä olevat yhteisen edun mukaiset resurssit ja kannustaa samalla kaikkia jäsenvaltioita osallistumaan Euroopan katastrofiapuun ja siten turvaamaan eurooppalaisen solidaarisuuden; katsoo, että sen vuoksi unionin toimintakapasiteetti on yhdistettävä kaikki vaaratekijät käsittävään yhtenäiseen menettelyyn; katsoo, että sen olisi lisäksi toteutettava alhaalta ylös delegoitua resurssien ja tiedon hallinnointia, mikä tarkoittaisi sitä, että jäsenvaltiot voisivat tehdä aloitteen ja tarjota vapaaehtoisesti käyttöön varoja sekä asiantuntemusta;
3. pyytää komissiota Euroopan katastrofiapuvalmiuksien käyttöönoton yhteydessä ottamaan huomioon yhteisvastuulausekkeen ja sen täytäntöönpanoa koskevat järjestelyt, jotka on hyväksyttävä kiireellisesti ja joiden avulla EU:ssa ja sen ulkopuolella sattuviin katastrofeihin voidaan reagoida entistä tehokkaammin ja johdonmukaisemmin;
4. toistaa, että solidaarisuusrahastosta annettua asetusta on tarkistettava, jotta kelpoisuusvaatimuksia voidaan mukauttaa kunkin alueen ja katastrofin ominaispiirteisiin ottaen huomioon myös hitaasti kehittyvät katastrofit, joihin kuuluu esimerkiksi kuivuus, ja jotta toimet voidaan aloittaa entistä joustavammin ja nopeammin;
5. toteaa jälleen, että katastrofeihin valmistautumista, niiden estämistä ja niihin vastaamista ei voi erottaa toisistaan, minkä vuoksi olisi syytä vakiinnuttaa yhdenmukainen katastrofitilanteissa sovellettava menettely;
6. tunnustaa, että on tarpeen toteuttaa EU:n pelastuspalvelumekanismin puitteissa laadullinen siirtymä nykyisestä tapauskohtaisesta koordinoinnista ennakoitavaan ja ennalta suunniteltuun järjestelmään, joka perustuu ennalta määriteltyihin voimavaroihin, jotka on mahdollista ottaa välittömästi käyttöön EU:n katastrofiapuoperaatioissa, ja muihin keinoihin ja voimavaroihin, joiden käyttöä jäsenvaltiot voivat pitää tarpeellisenä; korostaa tarvetta ottaa käyttöön mekanismi, jolla on mahdollista seurata, valvoa ja kehittää EU:n toimia katastrofioperaatioissa;
7. kehottaa jälleen komissiota esittämään mahdollisimman pian ehdotuksia sellaisten EU:n pelastuspalvelujoukkojen perustamisesta toissijaisuusperiaatetta noudattaen EU:n pelastuspalvelumekanismin pohjalta, joiden avulla unioni pystyy kokoamaan tarvittavat resurssit välittömän pelastus- ja hätäavun toimittamiseksi uhreille; katsoo, että EU:n toimien pitäisi perustua Euroopan pelastuspalvelun tämänhetkisiin tehtäviin ja valmiuksiin, ja tällöin pitäisi käsitellä tämänhetkisiä puutteita ja esteitä;
8. on yhtä mieltä siitä, että Euroopan katastrofiavun olisi perustuttava eurooppalaisiin hätäapuvalmiuksiin siten, että lujitetaan EU:n pelastuspalvelumekanismissa, joka perustuu ennalta määriteltyihin ja niin ollen ennakoitaviin jäsenvaltioiden hätäresursseihin ja niiden kapasiteettiin ja käytettävyyteen sekä Euroopan hätäapukeskukseen, sillä nämä kaksi ovat 26. lokakuuta 2010 annetussa tiedonannossa esitetyn strategian kulmakiviä; korostaa, että tässä kehityksessä olisi noudatettava kaikki vaaratekijät kattavaa linjausta, jonka avulla kootaan yhteen kaikki asiaan liittyvät toimijat ja erityisesti kansalaisyhteiskunta, kansalaisjärjestöt ja vapaaehtoistyötä tekevät järjestöt ja hyödynnetään käytössä olevien eri välineiden keskinäisiä synergioita;
9. katsoo, että kaikki vaaratekijät kattavaan linjaukseen on yhdistettävä entistä joustavampi suhtautuminen erilaisiin riskiluokkiin, joita on käsiteltävä tapauskohtaisesti; katsoo, että sen vuoksi on kehitettävä toimien hajautettu arviointi ja suunnittelu riskien luonteen, todennäköisyyden ja vakavuuden mukaan;
10. kehottaa lisäksi käyttämään katastrofeja koskevan EU:n toimintavalmiuden tukena kaikkein syrjäisimpiä alueita ja eurooppalaisia merentakaisia maita ja alueita, jotka voivat toimia logistiikkaoperaatioita helpottavina tukikohtina, ja sijoittamaan EU:n voimavaroja ennakoivasti kaikilla valtamerillä;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

11. pyytää komissiota laatimaan ja välittämään Euroopan parlamentille luettelon yhteisön välineistä, joilla rahoitetaan katastrofien ehkäisyä, jotta voidaan arvioida mahdollisuutta ottaa entistä paremmin huomioon katastrofien ehkäisy EU:n nykyisissä rahoitusohjelmissa, kuten neuvosto on pyytänyt (asiakirja N:o 15394/09, 12.11.2009, ehdotus neuvoston päätelmiksi katastrofien ehkäisyä EU:ssa koskevista yhteisön puitteista);

12. korostaa, että katastrofeihin reagoimiseen liittyvässä unionin järjestelmässä olisi noudatettava toissijaisuusperiaatetta, jonka mukaan toissijaisuus koskee jäsenvaltioita (joiden pitää voida käyttää omia voimavarojaan varsinkin silloin, jos kansalliset tarpeet ovat keskenään ristiriidassa) ja Yhdistyneitä kansakuntia, eli toisin sanoen sen olisi toisaalta kunnioitettava kunkin jäsenvaltion kansallista, alueellista ja paikallista toimivaltaa – ottaen huomioon näiden viranomaisten ratkaisevan tärkeän roolin katastrofihallinnassa, varsinkin kun monissa jäsenvaltioissa lainsäädäntövaltaa käytetään alue- tai paikallistasolla – ja toisaalta Yhdistyneiden kansakuntien koordinoivaa roolia katastrofien yhteydessä toteutavissa pelastustoimissa; muistuttaa, että tämän strategian on täydennettävä YK:n strategiaa, sillä YK katsoo toimintavalmiuksin varustetun unionin roolin tuovan selvää lisäarvoa;

13. huomauttaa, että EU:n olisi koordinoitava voimavarojaan ja tehtävä yhteistyötä EU:n ulkopuolisten valtioiden ja erityisesti Välimeren unionin naapurivaltioiden kanssa, sillä katastrofit eivät pysähdy rajoille;

14. tukee komission ehdotusta, että luodaan eurooppalaiset hätäapuvalmiudet sekä järjestelyjä jäsenvaltioiden tärkeimpien resurssien ennakoivan saatavuuden parantamiseksi muun muassa perustamalla ennalta määritettyjen resurssien reservi, joka on käytettävissä ennalta sovitussa ajassa ja jonka käyttö perustuu jäsenvaltioiden vapaaehtoiseen sitoumukseen asettaa kyseiset resurssit saataville vapaaehtoisesti Euroopan katastrofiapuoperaatioihin unionin sisä- ja ulkopuolella kansallisella sekä alue- ja paikallistasolla; katsoo, että tällä tavoin ja auttamalla luonnonkatastrofien, kuten suurten maastopalojen, tulvien, maanjäristysten, tulivuorenpurkausten, hurrikaanien ja hyökyaaltojen, sekä merellä sattuvien onnettomuuksien, öljyvuotojen tai ydinonnettomuuksien uhreja voidaan tuntuvasti parantaa EU:n toimien eurooppalaista lisäarvoa;

15. huomauttaa, että tietyt alueet, kuten rannikkoalueet, saaret ja vuoristoalueet, ovat maantieteellisten olosuhteidensa takia erittäin haavoittuvia, ja pyytää kiinnittämään näihin alueisiin erityistä huomiota;

16. panee merkille, että unionin rajoilla sijaitsevat EU:n alueet saattavat joutua kärsimään kolmansiin maihin kuuluvilla alueilla sattuvista katastrofeista, mikä vaikeuttaa entisestään avun antamista; ehdottaa, että näiden alueiden tukemiseksi kehitettäisiin erityistoimia ja että erityistä huomiota kiinnitettäisiin ihmisten tai työtapaturmien aiheuttamiin katastrofeihin, jotka edellyttävät erilaisia strategioita;

17. katsoo, että erityistä huomiota pitäisi kiinnittää tulipaloihin, jotka edellyttävät kohdennettuja strategioita ja toimia;

18. vahvistaa, että saastuttaja maksaa -periaatetta olisi sovellettava ympäristövahinkoja koskevaan korvausvastuuseen sekä katastrofien hoidosta aiheutuvien kulujen perimiseen vahingoista vastuussa olevilta yksityisiltä tahoilta;

Eurooppalaiset hätäapuvalmiudet

19. katsoo, että yhteen kootut ja ennalta määritetyt kapasiteetti, resurssit ja voimavarat, jotka annetaan vapaaehtoisesti EU:n katastrofiavun käyttöön sekä unionin sisällä että sen ulkopuolella, muodostavat EU:n hätäapuvalmiuksien ytimen, jota voidaan täydentää jäsenvaltioiden tapauskohtaisilla lisäavustustarjouksilla; suosittelee sellaisen selkeän ja yksityiskohtaisen kannustinjärjestelmän suunnittelemista, jonka avulla jäsenvaltioille voitaisiin antaa mahdollisuus varata riittävästi valmiuksia vapaaehtoiseen reserviin jäsenvaltioiden kokonaisuutena kasvattamatta;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

20. kehottaa luomaan tulevien EU:n pelastuspalvelujoukkojen yhteyteen erityiset mekanismit, joiden avulla EU voi hallita tilanteita, joissa avomerellä sijaitsevat öljyn- ja kaasunporauslautat aiheuttavat laajamittaista saastumista;
21. muistuttaa YK:n keskeisestä asemasta kansainvälisen yhteisön katastrofiapu toimien koordinoimisessa;
22. korostaa, että EU:n entistä paremmat valmiudet reagoida katastrofeihin takaavat EU:n johdonmukaisen panoksen kaikissa YK:n johtamissa avustusoperaatioissa ja sen koordinoivan roolin;
23. korostaa, että jäsenvaltioiden hallinnoimilla, EU:n rahoittamilla resursseilla olisi täydennettävä avustusoperaatioihin käytettävissä olevia jäsenvaltioiden resursseja; huomauttaa, että näiden olisi perustuttava valmistelevien toimien avulla kehitettyihin malleihin, joita on menestyksekkäästi testattu viimeaikaisissa hätätilanteissa sekä Euroopan sisä- että ulkopuolella; mainitsee esimerkkeinä niistä Baltian maiden välisen monikansallisen ryhmän, jota käytetään tulvien yhteydessä, ja toisiaan täydentävät taktiset voimavarat metsäpalojen torjumiseen ilmasta;
24. kehottaa komissiota yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tunnistamaan puutteet valmiuksissa; katsoo, että EU:n tason voimavarojen luomista olisi harkittava ja vältettävä kaikkea mahdollista kilpailua ja/tai päällekkäisyyksiä kansallisten voimavarojen kanssa nykyisiä valmiuksia koskevien aukkojen paikkaamiseksi silloin, kun niillä voitaisiin saada aikaan huomattavia säästöjä koko EU:lle tai mahdollistaa se, että yksin toimivilla jäsenvaltioilla on mahdollisuus hyödyntää resursseja, jotka eivät ole muutoin niiden saatavilla, mikä näin ollen tarjoaisi käyttökelpoisen mallin vastuun jakamiseen;
25. katsoo, että on tärkeää määrittää myös resurssien puutteet ja täsmentää, miten EU voisi edistää jäsenvaltioiden pyrkimyksiä parantaa katastrofivalmiuttaan; katsoo, että nykyisten resurssien käyttöä tehostamalla voidaan välttää lisäämistä rahoitukseen ja hallintoon liittyvää byrokratiaa etenkin alue- ja paikallis- hallinnossa;
26. kehottaa komissiota pyrkimään siihen, että EU tarjoaisi resurssejaan ja valmiuksiaan sekä koordinoivia katastrofeissa, jotka sattuvat unionissa ja vaikuttavat suoraan sen kansalaisiin;
27. katsoo, että painopisteeksi olisi otettava käytettävissä olevien määrärahojen täysimääräinen ja oikea-aikainen käyttö sekä kaikkien kyseisten resurssien käyttöönottoon liittyvien hallinnollisten menettelyjen yksinkertaistaminen; katsoo, että on ryhdyttävä toimiin myös sen varmistamiseksi, että humanitaarinen katastrofiapu tavoittaa katastrofien uhrin viipymättä;
28. katsoo, että ennakkosuunnittelu ja operaatioiden valmistelu viiteskenaarioita kehittämällä ja kartoittamalla jäsenvaltioiden resurssit, jotka voisivat olla käytettävissä EU:n katastrofiapuoperaatioissa, sekä valmiussuunnittelu ovat EU:n tehostetun katastrofiavun tärkeimpiä elementtejä ja siltäkin kannalta ratkaisevan tärkeitä, että niiden avulla mahdollistetaan nopea käyttöönotto ja reagoiminen kuhunkin hätätilanteeseen välittömästi ja asianmukaisesti; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita panemaan täytäntöön nämä toimenpiteet välittömästi ja muita toimia rajoittamatta; kehottaa lopuksi komissiota käynnistämään tutkimuksen siitä, olisiko mahdollista luoda, rahoittaa unionin tutkimusbudjetista ja nimetä tutkimusta harjoittavia unionin viitelaboratorioita bioterrorismin vastustamiseksi ja uhrien tunnistamiseksi;
29. kehottaa erityisesti ottamaan suunnittelussa riittävästi huomioon ennakoimattomat tapahtumat, joissa joudutaan vastaamaan ihmisen aiheuttamiin katastrofeihin, jotka liittyvät öljyvuotoihin, ydinlaitoksiin tai vaarallisiin aineisiin sekä maalla että merellä;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

Euroopan hätäapukeskus

30. pitää myönteisenä askeleena oikeaan suuntaan komission päätöstä yhdistää seuranta- ja tiedotuskeskus sekä humanitaarisen avun ja pelastuspalveluasoiden pääosaston ECHOn humanitaarisen avun kriisikeskus sellaisen ympärivuorokautisesti toimivan todellisen hätäapukeskuksen luomiseksi, joka toimii suunnittelun ja toiminnan koordinaatiofoorumina; kehottaa toteuttamaan tämän toissijaisuusperiaatetta noudattaen myös jäsenvaltioiden tosiaikaisen yhteistyön avulla valvonnan, varhaisvaroitusten ja hälytysten alalla; kehottaa komissiota vahvistamaan keskusta, jotta se voi toimia luontoissuorituksina annettavan EU:n avun sekä humanitaarisen rahoitustuen nopean ja tehokkaan koordinaation solmukohtana; edellyttää, että sen on toimittava ainoana vastaanottopisteenä kaikentyyppisiä luonnonkatastrofeja ja ihmisen aiheuttamia katastrofeja koskeville pyynnöille siten, että EU:n on mahdollista vastata niihin johdonmukaisesti;

31. kehottaa toteuttamaan ECHOn kriisikeskuksen sekä seuranta- ja tiedotuskeskuksen yhdistämisen tehokkaasti ja takaamaan sille riittävän rahoituksen;

32. vaatii komissiota ottamaan hätätilanteisiin aktiivisesti mukaan uuden Euroopan hätäapukeskuksen, jolla on kaksi yhteisön välinettä metsien suojelemiseksi metsäpaloilta, EFFIS ja EFFICS;

33. kehottaa komissiota koordinoimaan toimia hätätilanteen varalta yksinkertaistamalla ja optimoimalla käytössä olevaa yleispalvelua ja 112-hätänumeron käyttöä;

34. vaatii, että hätäapukeskuksen on yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tehtävä pikaisesti päätöksiä, jotka koskevat resurssireservin voimavarojen käyttöönottoa ennustettavan, välittömän ja tehokkaan avun varmistamiseksi uhreille sekä viivästysten ja päällekkäisyyksien välttämiseksi;

35. katsoo, että olisi laadittava luettelo keskeisistä voimavaroista, joita jäsenvaltiot voisivat antaa EU:n kriisinhallintajoukoille näissä tapauksissa;

36. kehottaa selventämään ja yhdenmukaistamaan EU:n toimia komission, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja Euroopan ulkosuhdehallinnon institutionaalisten tehtävien yhteydessä, sillä niiden on otettava huomioon kunkin toimijan toimivalta ja noudatettava kunkin toimijan tehtävän rajoja; kehottaa sen vuoksi komissiota ja EUH:ta kehittämään asianmukaisia toimintajärjestelmiä ja läpinäkyviä sääntöjä tiiviin yhteistyön takaamiseksi mahdollisuuksien mukaan ja EU:n katastrofiapua koskevien kysymysten koordinoimiseksi käyttäen niiden pohjana jo olemassa olevia mekanismeja hidastamatta kuitenkaan avustusoperaatioita; korostaa, että tarvitaan sujuvaa, yksinkertaista ja nopeaa yksiköiden välistä koordinaointia, joka koskee vain asiasta vastaavia yksiköitä, joiden on reagoitava erittäin nopeasti ja välttämättä raskaita hallinnollisia menettelyjä; muistuttaa, että EU:n humanitaarista apua on annettava täysin poliittisista näkökohdista riippumatta noudattaen samalla kansainvälisesti sovittuja humanitaarisia periaatteita;

37. korostaa metsäpaloista aiheutuvien katastrofien riskiä, koska erityisesti ilmastonmuutos lisää suurpalojen vaaraa; pyytää komissiota perustamaan uuden Euroopan hätäapukeskuksen yhteyteen erityisen näitä riskejä käsittelevän yksikön;

38. korostaa, että sotilaallisten voimavarojen käyttö siviilipelastuspalvelun valvonnassa viimeisenä keinona ja Oslon suuntaviivoja noudattaen on usein tärkeä osa katastrofiapua, erityisesti silloin, kun tarvitaan erikoisresursseja, strategista kuljetuskykyä tai raskasta kalustoa; korostaa, että kaikkien valmiuksien – niin siviili kuin sotilaallistenkin – ja jäsenvaltioiden kriisinhallintaresurssien käytön koordinaointia olisi tehostettava kalliiksi tulevien päällekkäisyyksien välttämiseksi;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

Logistiikka, liikenne ja televiestintä

39. myöntää, että sotilaallisten resurssien (kuljetukset, logistiikka, turvallisuus) käyttö humanitaaristen operaatioiden tukena voi olla tärkeää etenkin laajojen luonnonkatastrofien yhteydessä; muistuttaa, että sotilaallisia resursseja on käytettävä vain hyvin rajallisissa tapauksissa ja viimeisenä keinona Yhdistyneiden kansakuntien suositusten mukaisesti;

40. kehottaa ottamaan käyttöön jaetut ja tehokkaat logistiikkajärjestelyt etenkin myös EU:n rahoittamien yleisluontoisten teknisen avun tukiryhmien osalta, joiden avulla voitaisiin tukea kaikkia kentällä toimivia EU:n virkamiehiä tai kansallisia virkamiehiä sekä ryhmiä varsinkin, jos paikallinen infrastruktuuri on rommaltanut;

41. kehottaa antamaan katastrofitapauksissa teknistä apua ja käyttämään tukiryhmiä sekä antamaan suosituksia siitä, miten tällaiset ryhmät voivat antaa entistä tehokkaampaa tukea katastrofeista kärsiville;

42. ehdottaa tehokkuuden maksimoimiseksi ja olemassa olevan kapasiteetin asianmukaisen käytön varmistamiseksi, että harkitaan jäsenvaltioiden konsulipalveluiden vastavaroista käyttöä, jotta voidaan parantaa unionin toimien nopeutta ja laatua koko maailmassa nykyisiä resursseja optimaalisesti käyttäen; suosittelee tähän liittyen, että otetaan käyttöön eri jäsenvaltioiden konsulipalveluiden arviointi, jotta voidaan selvittää, millaisia resursseja Euroopan unionilla on koko maailmassa;

43. vaatii ottamaan huomioon olemassa olevat Yhdistyneiden kansakuntien koordinoimat avustujärjestelmät ja edellyttää parempia, vahvistettuja, kustannustehokkaampia ja hyvin koordinoituja kuljetuksia luontoissuorituksina annettavan avun toimittamiseen erityisesti virtaviivaistettujen yksinkertaistettujen menettelyjen avulla, ja kehottaa lisäämään yhteisrahoitusosuuden määrää ja ottamaan käyttöön uusia tapoja, joiden avulla annetaan mahdollisuus saada käyttöön lisää kuljetusresursseja, mahdollisesti puitesopimusten kautta;

44. muistuttaa jo olemassa olevista seurannan ja ennaltaehkäisyn välineistä (etenkin paikalla tapahtuvaan havainnointiin liittyen), joita tarjoavat esimerkiksi Euroopan unionin ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuinen GMES-seurantaohjelma sekä Inspire- ja Galileo-ohjelmat ja joilla voitaisiin seurata potentiaalisia riskialueita ja siten valmistautua paremmin katastrofiavun toimittamiseen uhreille; pyytää komissiota tutkimaan mahdollisuutta antaa EU:lle erityinen ja suojattu televiestintämahdollisuus ja kriisinhallintaan liittyviä integroituja ratkaisuja, jotka ulottuvat ennaltaehkäisemisestä aina korjaaviin toimiin saakka; kehottaa komissiota käyttämään entistä paremmin jo olemassa olevia ratkaisuja ja kapasiteettia ja tulevaisuudessa televiestintäsatelliitteja, jotta voidaan edistää kansalaisten saamien palveluiden kehitystä yleistä turvallisuutta ja hätätilanteita koskevissa asioissa; kehottaa toteuttamaan tämän yhteistyössä Euroopan avaruusviraston, jäsenvaltioiden ja sidosryhmien (yksityiset operaattorit ja teollisuus) kanssa;

45. kehottaa komissiota kehittämään viestintä- ja tiedotusverkon hyödyntämällä erityisesti televiestintäkapasiteettia ja satelliitteja, jotta pelastusryhmät saisivat nopeita ja tarkkoja tietoja, jotka mahdollistavat tärkeimpien tarvikkeiden ja sellaisten välttämättömien välineiden nopean jakamisen, joita katastrofien jälkeinen sosiaalinen uudelleenorganisointi edellyttää;

Viestintä, näkyvyys, koulutus ja tutkimus

46. kehottaa laatimaan kattavan tiedotusstrategian, johon kaikki EU:n toimielimet, jäsenvaltiot, työmarkkinaosapuolet ja kansalaisyhteiskunta osallistuvat ja jolla parannetaan Euroopan unionin avunsaajamaissa sekä unionin kansalaisten parissa toteuttamien toimien yleistä näkyvyyttä ja läpinäkyvyyttä samalla, kun taataan, että katastrofiapu ei jää koskaan toissijaiseksi kauppaan, politiikkaan tai strategiaan kysymyksiin nähden; katsoo, että tällaisen strategian avulla on pyrittävä yksinkertaistamaan ja yhdenmukaistamaan viestintämenetelmiä ja -tapoja; ehdottaa tähän liittyen esimerkiksi unionin koko henkilöstölle yhteisten asujen ja yhteisen merkin luomista kansallisten merkkien rinnalle sekä hätätilanteisiin liittyvästä tiedottamisesta vastaavan yhteisen tiedottajan nimeämistä; kehottaa erottamaan tiedotusstrategioissa toisistaan selvästi humanitaarisen avun ja sotilaalliset toimet;

Tiistai 27. syyskuuta 2011

47. korostaa, että myös tieto on yksi tehokkaan, katastrofien torjumiseen ja niihin vastaamiseen liittyvän politiikan keskeisistä tekijöistä kaikilla tasoilla ja että riskinäkömien muuttuminen edellyttää asiantuntemuksen sekä katastrofien yleisyyttä, riskejä ja seurauksia koskevan pätevän ja vertailukelpoisen tiedon ja niihin liittyvien analyysivälineiden jatkuvaa päivittämistä; kehottaa näin ollen toteuttamaan koordinoituja toimia sekä parantamaan teknisen ja tieteellisen tiedon ja asiantuntemuksen saatavuutta, ja kehottaa levittämään niitä järjestelmällisesti sekä jakamaan parhaita käytäntöjä tutkimustulokset mukaan lukien ja hyödyntämään saatuja kokemuksia käytännössä, ottaen huomioon esimerkiksi yhteisön INTERREG-aloitteen puitteissa aikaisemmin toteutetuista hankkeista saadut kokemukset;

48. korostaa, että on tarpeen parantaa tietoisuutta katastrofitilanteissa sovellettavista menettelyistä ja että tällöin on otettava huomioon erityisesti nuorten kouluttaminen kouluiästä alkaen; kehottaa komissiota tukemaan koulujen ja erityisten vapaaehtoisjärjestöjen osallistumisen avulla toimia, joilla voidaan edistää suunnittelun, ennaltaehkäisyn ja peräänantamattomuuden kulttuuria, joka on edellytys pelastuspalveluun liittyvän työn optimoimiselle;

49. toteaa, että alue- ja paikallisviranomaisten rooli on keskeinen, sillä ne ovat etulinjassa katastrofien ja etenkin rajatylittävien katastrofien sattuessa ja niiden panos voi parantaa EU:n näkyvyyttä sen kansalaisten keskuudessa; kehottaa sen vuoksi komissiota varmistamaan, että jäsenvaltioiden alue- ja paikallisviranomaiset osallistuvat katastrofiapuun alkuvaiheista lähtien, soveltamalla koheesiopolitiikassa käytettyä monitasohallintomallia kaikkia valmiusmekanismien osapuolia hyödyttävän viestintästrategian avulla;

50. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita luomaan selkeän tiedotus- ja ennaltaehkäisyjärjestelmän, jota kaikki unionin kansalaiset voivat käyttää matkustaessaan sekä EU:ssa että jäsenvaltioiden ulkopuolella; ehdottaa tähän liittyen, että Euroopan unionin passeissa esitettäisiin 112-hätänumero muistuttaen näkyvästi, että se on käytössä EU:n laajuisesti, jotta matkailijat osaisivat käyttää sitä EU:n alueella, sekä viitattaisiin SEUT-sopimuksen 23 artiklaan, jonka mukaan "jokainen unionin kansalainen saa kolmannen maan alueella, jossa jäsenvaltiolla, jonka kansalainen hän on, ei ole edustusta, suojelua minkä tahansa jäsenvaltion diplomaatti- ja konsuliviranomaisilta samoin edellytyksin kuin kyseisen jäsenvaltion omat kansalaiset", mitä mahdollisuutta matkailijat voivat käyttää EU:n jäsenvaltioiden ulkopuolella;

51. vaatii tiedottamaan unionin kansalaisille ja EU:ssa oleskeleville kolmansien maiden kansalaisille entistä paremmin yleiseurooppalaisesta 112-hätänumerosta etenkin kirjoitetun ja audiovisuaalisen median sekä julkisten ilmoitusten avulla, jotta kaikki pystyisivät käyttämään sitä automaattisesti ilmoittaakseen kaikista yhteisön alueella tapahtuvista katastrofeista;

52. katsoo, että unionin henkilöstön ja asiantuntijoiden yhdenmukainen katastrofeihin reagointia koskeva koulutus auttaisi yhteisen koulutuksen yhteisen rungon ja erikoistumisosien avulla lisäämään tietoisuutta unionin yhteisistä työmenetelmistä ja toimintamalleista; suosittelee tässä yhteydessä yhteisiä katastrofiharjoituksia siviili- ja sotilaspuolen logististen yksiköiden välillä;

Katastrofiapu, valmistautuminen ja ennaltaehkäisy

53. toteaa, että katastrofien estäminen on usein kustannustehokkaampaa kuin niihin vastaaminen; pitää näin ollen tärkeänä sellaisten toimien toteuttamista, joilla parannetaan Euroopan unionin toimintakykyä kiireellisissä tilanteissa niin, että vahvistetaan sekä riskien ennakointiin että niiden estämiseen liittyviä EU:n ja jäsenvaltioiden toimia, ja kehottaa komissiota laatimaan kattavan ja innovatiivisen EU:n strategian katastrofiriskien vähentämiseksi; kehottaa varaamaan riittävästi resursseja mahdollisten katastrofien varhaiseen havaitsemiseen, ja kehottaa komissiota takaamaan, että rakennerahastojen ja solidaarisuusrahaston tarkistuksen yhteydessä kannustetaan näitä aloja koskevien toimien ja investointien kehittämiseen; kehottaa lisäksi parantamaan katastrofien ehkäisyä koskevaa koulutusta, investoimaan katastrofien ja ilmastonmuutoksen

Tiistai 27. syyskuuta 2011

ehkäisyyn, laatimaan vesihuoltoa ja tehokasta riskinhallintaa koskevan asianmukaisen lainsäädännön sekä valvomaan tiiviisti tulvadirektiivin täytäntöönpanoa alue- ja paikallistasolla; huomauttaa tässä yhteydessä, että alue- ja paikallisviranomaiset ovat avainasemassa katastrofien ehkäisyssä, sillä ne panevat riskien ehkäisystrategiat täytäntöön aluetasolla myös yhteisissä toiminna, joihin kuuluu ryhmiä eri maista;

54. toistaa, että kun otetaan huomioon kuivuuden, metsäpalojen ja aavikoitumisen väliset yhteydet, komission pitäisi tehdä tulvadirektiiviä vastaava ehdotus, jolla edistetään vesipulaa, kuivuutta ja ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevan EU:n politiikan hyväksymistä; pitää tässä yhteydessä tärkeänä myös, että perustettaisiin kuivuuden eurooppalainen seurantakeskus, joka vastaisi kuivuuden vaikutusten tutkimuksesta, lieventämisestä ja seuraamisesta;

55. toistaa myös komissiolle esittämänsä pyynnön metsäpalojen estämistä ja hallintaa koskevasta direktiivistä, johon sisältyisi tietojen säännöllinen kerääminen, karttojen laatiminen ja riskialueiden tunnistaminen, metsäpalojen hallintasuunnitelmien laatiminen, jäsenvaltioiden suorittama osoitettujen resurssien ja käytettävissä olevien valmiuksien yksilöiminen, eri hallintojen välinen koordinointi, ryhmien koulutusta koskevat vähimmäisvaatimukset ja ympäristöön liittyvän vastuun ja vastaavien rangaistusten määrittäminen;

56. katsoo, että on ratkaisevan tärkeää hyödyntää paremmin Euroopan alueellisen yhteistyön tavoitteen tarjoamia mahdollisuuksia; katsoo tässä yhteydessä, että eurooppalaisen alueellisen yhteistyön yhtymä (EA-YY) voi toimia merkittävänä välineenä, joka vahvistaa entisestään ylikansallista, rajatylittävää ja alueiden välistä yhteistyötä myös muiden kuin EU:n jäsenvaltioiden kanssa; pitää kansalliset rajat ylittävän alueiden välisen yhteistyön kehittämistä osoituksena siitä, että alueilla on annettavanaan erityisen merkittävä panos pelastuspalveluun sisältyvän pikaisen avun kannalta; ottaa huomioon, että tämä hedelmällinen yhteistyö ulottuu muun muassa yhteiseen tavoitteeseen, joka koskee riskien kartoittamista ja mahdollisten uhkien arviointia, ja katsoo, että tässä yhteydessä EU voi antaa arvokkaan ja näkyvän panoksen yhteistyön vaikutavuuden ja tehokkuuden lisäämiseksi ennen kaikkea koordinoitua parantamalla;

57. huomauttaa, että vapaaehtoistoiminnan Euroopan teemavuoden aikana olisi symbolisesti tärkeää ja hyödyllistä tukea maita, jotka pyrkivät edistämään siihen liittyviä toimia ja järjestöjä;

58. kehottaa komissiota esittämään kyseiseen päämäärään tähtäviä kattavia lainsäädäntöehdotuksia mahdollisimman nopeasti ja viimeistään vuoden 2011 loppuun mennessä;

*

* *

59. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Euroopan matkailupolitiikka

P7_TA(2011)0407

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. syyskuuta 2011 aiheesta Eurooppa, maailman ykkösmatkailukohde – Euroopan matkailupolitiikan uudet puitteet (2010/2206(INI))

(2013/C 56 E/05)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission tiedonannon "Euroopan matkailun kestävyden suuntaviivat" (KOM(2003)0716),